

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone, 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськ. Робітнич. Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Манітоба.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ЄФРЕМІВЦІ САМІ ПРО СЕБЕ.

Що Свистун і його петлюрівсько-православна братія мусять злизувати.

Ми ще раз вертаємо до тої самої теми, до теми, яка довго ще буде пекучою на сторінках української преси. Тому, що манайлівські петлюрівці зробили її "притчею во язіцях", причувши її до міжнародної капіталістичної кампанії й міжнаціональної молитви проти Радянського Союзу, а деякі з них з цієї нагоди "поставили" вже над Україною британський прапор, ми ще раз вертаємо до цього питання — до єфремівщини.

Перед нами лежить вже закінчена збірка єфремівців на слідстві. Виговоривши ціле своє вірую, лідери єфремівської контр-революції засуджують всю свою роботу, самі називаючи її вже не "визвольною", але контр-революційною. Син одеського професора Слабченка, колишнього українського соціал-демократа, якого Ніковський в 1926 році разом з батьком придбав до "СВУ", каже:

"Ми мислили собі майбутню Україну, як країну буржуазну. Сила кожної капіталістичної країни та багатство її тримається переважно на колоніях. Звідси висновок, який ми зробили з батьком, — Україна мусять бути імперіалістичною".

Але ми переходимо до остаточних зізнань "кітів", на яких трималася ціла "СВУ". І так С. Єфремов заявляє:

"Тяжко кінчати цим підсумки чібі то не було. Це значить — визнати повною мірою політичне банкруцтво за собою, закредити цілу політичну смугу, з усіма висловками, які з того акту можна зробити. Але їх треба зробити. І найпершим з них: люди, що так можуть помилятися, повинні зійти з політичної арени раз на завжди. Вони можуть бути корисні у сфері своєї професії чи спеціальності, але в сфері політичного погляду маємо багатоголовий труп, якого вже ніякими силами не піднести".

Отаким то трупом тхне від сповіді Єфремова. В Дурдуківській, один з перших і найближчих співробітників Єфремова, визнає це більше. Він каже:

"...Визнаю, що національна програма комуністичної партії максимально задовольняє національно-культурні й політичні потреби українського народу, що національно-політичне становище України в СРСР незрівняно краще, ніж у тих частинах України, які опинилися під владою буржуазних держав: Польщі, Румунії та Чехо-Словаччини..."

"...Висловлюю глибокий сум і жал, що під впливом і тиском минулого, яке безумовно засуджене на конанні й смерті, я не мав сили й сміливості рішуче піти назустріч тому молодому, багатонадійному, що його принесла комуністична партія".

А. Ніковський йде далі за Дурдуківського. Він не тільки засуджує все, що робив сам і інші по тій лінії, але він закликає кожного громадянина боротися проти всіх подібних злочинів, яких він сам допустився. Він заявляє:

"...Я, як людина, що була діяльним учасником, а полігоетом і прихильником всіх названих вище злочинів, виників і ухилів, ширю засуджую всі до хворобливий й небезпечні соціальні й політичні групи, напрямки й течії, вважаю за святий обов'язок кожного громадянина з ними боротися, бо шлях Радянської влади, — це єдина правдива дорога державного й культурного відродження українського народу".

Обвинувачений В. Підгаєцький заявляє, що він "фактично продав Україну та Радянський Союз капіталістичному світу". Ось його слова:

"...Я не в силі зміряти всіх наслідків цієї своєї контр-революційної роботи, але я певний, що вона велику шкоду зробила Радявладі на Україні й у СРСР та спричинила не лише випадки й систему вчинків культурного шкідництва всередині Радянської України, ба й збудувала над її та становила об'єкт розрахунків політичних, як української еміграції за кордоном, так і ворожих СРСР та УСРР капіталістичних держав, себто я фактично продав Україну та Радянський Союз капіталістичному світу".

До цих слів наукових чи там культурних діячів трудно ще щось додати. А греко-православні канадійські свистуни пластимуть комусь свої теренні про те, що "український інтелігент викинений з віру політичного життя і загнаний в кутки наукової праці зачав в тім своїм кутку класти підвалини під українську, а не чужу культуру".

Еге ж, якраз так, тільки цілком навиворіт. С. Єфремов каже, що його "з віру політичного життя" ніхто не викладав, а що він через помилку став політичним трупом.

Дурдуківський каже, що "національна програма комуністичної партії максимально задовольняла національно-культурні й політичні потреби українського народу", а він сам, буду-

чи поставлений радянською владою професором високої наукової установи, не пішов на зустріч тому молодому багатонадійному, але пішов на зустріч зогнілому трупові.

Ніковський — що ж він каже? "Шлях радянської влади — це єдина правдива дорога державного й культурного відродження українського народу".

Підгаєцький говорить коротко й ясно: "Я фактично продав Україну та Радянський Союз капіталістичному світові".

А Свистун каже, що вони "клали підвалини під українську, а не чужу культуру", що вони "голосили Христове слово, слово потіхи, слово віри в те, що має прийти це Царство Боже".

Звідки воно мало прийти? Із заходу... з шаяхетської Польщі, з капіталістичної Європи, його мали принести на Україну міжнародні імперіалісти на своїх багнетах. Свідомо, чи не свідомо, але на 5-й стороні свого пашкілю й Свистун каже "звертатися на захід" там де дійсно є жерело культури". Авже ж, до того жерела якраз і зверталися єфремівці, з чого то й пішли вони свіжу "шляху водичку", нею вони й захлинулися, або, як Єфремов каже, "скінчили самогубством".

БЕЗРОБІТТЯ В АНГЛІІ.

В Англії безробіття від 1920 року є одна з найтяжчих проблем капіталізму. За весь цей період число зареєстрованих безробітних ніколи не було менше за 1 мільйон. Ця величезна армія безробітних складається насамперед з робітників головних галузей промисловості, а це найскравіше відбиває занепад британського капіталізму в боротьбі проти своїх найсильніших конкурентів.

Підчас парламентських виборів, що відбулися в травні 1929 року й привели до утворення уряду партії праці, в центрі уваги стояло питання про безробіття. Усі капіталістичні партії змагалися й випереждали одна одну щодо обіцянок ліквідувати безробіття... Тимчасом, якщо в червні 1929 року, в Англії заасекуровано тільки дві третини робітників. На ділі число безробітних збільшилося шонайменше на 500,000. Але й ці числа ще зовсім не точні: в Англії тепер безперечно є з 2 1/2 мільйони безробітних, бо крім зареєстрованих, є ще такі, що раніше були зареєстровані, а тепер залежать тільки від філіантропії.

МекДоналд уряд утворив окреме міністерство в справах безробіття, поставивши на чолі його відомого соціал-зрадника Томаса. Але з усіх своїх шипишовних обіцянок безробітним Томас досі майже ніякої не виконав і ріжні заходи Томаса дали працю 9,000 робітникам, тоді як число безробітних за цей самий час збільшилося на 600,000.

Обслідування показало, що найбільше ширяться безробіття в наслідок господарчої та політичної кризи в таких галузях промисловості: в залізничній та крейсерів, в машинобудівній, в бавовняній та вовняній, будівельній, а також у торговель-цілком ясно, що безробіття в Англії надалі ще більшатиме. Систематичний визиск і придушення самотійного господарного життя в колоніях

приводить до кризи в деяких галузях англійської промисловості й здійснює нову революційну хвилю в колоніальних країнах. Кампанія за "раціоналізацією" й загострена боротьба за світові ринки припадають на такий період, коли конкурентна боротьба гостріша, ніж будь-коли. Економічна криза взагалі й у Злучених Державах зокрема назвичайно гостро відбивається на економіці британського капіталу. Величезні продукційні сили Злучених Держав нестримно збільшують експорт американської продукції. Тимчасом англійський капітал і собі намагається збільшувати свій експорт. Він сподівається усунути цю суперечність "раціоналізацією", а якщо з цим не пощастить, тоді йому загрожує загильб. Але капіталістична раціоналізація означає дальше загострення безробіття загальної кризи й надзвичайно збільшує воєнну небезпеку.

В Англії раз-у-раз занепадають нові промислові центри. Підприємці закривають одну по одній фабрики. Кожний день дає нові докази того, що безробітні готові стати до боротьби, нові докази їхнього обурення з'являються "робітничого" уряду. Так звані "ліви" — Мекстон і Ко — даремно силкуються справити враження, ніби вони борються проти МекДоналда. На ділі вони хочуть тільки скерувати бойову хвилю в "спокійне" рішче.

Центральний орган партії праці "Дейлі Гералд" у передовиці з 22-го лютого отверто загрожував безробітним, пинсавши: "Ми застерігаємо безробітних від цієї демонстрації (в березня). Вона бо ні до чого доброго не доведе, але може завдати великої шкоди і не тільки окремим особам, а й усій справі безробітних".

Це не що інше, як отверта гроза безробітним кийками поліцаів "робітничого" уряду. Далі та сама газета пише: "Тільки бесерформні й бездульні люди можуть взяти на себе відповідальність і тягти масу відомків та жінок, багато з яких кельсо одижені і не дуже ситі, на вулиці; а до того більшість зовсім не може демонструвати в такий холод".

Лондон. В. Тенсел.

КРОЛ ПРОДОВЖУЄ КАМПАЇЮ ЗА ФОНДАМИ Й ЗА ЧЛЕНАМИ.

З огляду на дуже серйозну ситуацію безробіття, висліді лютневої кампанії не були такі, як це ми сподівалися. Тому Красній Екзекутивний Комітет рішив, щоб кампанія за \$10,000 доларовим фондом і за 10,000 членами продовжити до кінця місяця квітня.

Товариші! Це є важлив, щоб ви продовжали роботу по назначеним планам. Колектуйте хата в хату, влаштовуйте концерти, забави, масові вича злобудьте призначену вам квоту.

Поліція обжаловує "Воркера", що він є агентом чужої держави, що в ньому є очернюючі статті і що він пропагує революцію. На підставі цих трох закидів його треба кончево зніщити. Так говорить поліція і це вона зробить, хіба що ми проломимось через поліційний терор будіванням Канадійської Робітничої Оборонної Ліги і через зібрання потрібного фонду на оборону "Воркера".

Товариші! З кожним днем число судових розправ зростає. Хвиля безробіття стрічається з терором і арештуванням. В Торонто ми маємо одного провідника безробітних, який має ставитися на суд. Він був арештований по тім, як разом з своїми товаришами вийшов з офісу Контрольної Ради, до якої вони ходили як депутати від безробітних. Товариш Симс має стати перед суд присяжних в наслідок боротьби безробітних на вулиці біля Пейн-терре Гол на 5 березня вночі перед демонстрацією в Торонто по 6 березня. Таксамо дуже важними є справи Венкувер, Едмонтон і Монреал. Ми му-

симо боронити всіх наших товаришів і ми є свідомі того, що число арештованих буде зростати з посиленням боротьби.

Красній Екзекутивний Комітет має в плані міміографічний "Монтлі Рево" для 1. травня, який буде започаткуванням друкованого "Рево". "Рево" буде продаватися по 5 центів копія, або одного долара на рік. До праці, товариші! Віддайте свою енергію на будівання КРОЛ. Збирайте фонди, прийдітьте членів. Деякі місцевості пописалися значенито. Возьмім для прикладу групу Соинтула. Стараннями наших тамошніх товаришів ми одержали жертву в сумі \$92.68 від Соинтула Кооперативи і \$20 за членські вклади. Це показує як тамошні товариші працюють в будівання КРОЛ.

До діла, Товариші! Ми не сміємо отягатися!

Будуйте КРОЛ! Засилайте свої жертви нині!

Room 308, 331 Bay St., Toronto, Ontario.

ІНДУСТРІАЛЬНА ЮНІЯ КРАВЕЦЬКИХ РОБІТНИКІВ В ТОРОНТО.

В дійсності, ми обертаємося лише до фабрик, відбуваємо шавові мітинги і приєднуємо нових членів кожного дня. Язикові труднощі поаму усуваються. Польські, англійські й російські кравці і кравчині пристають до юнії і є готові боротися поруч з єврейськими робітниками.

Кравецькі робітники починають розуміти, що тільки через об'єднання своїх сил і при допомозі сильної Індустріальної Юнії зможуть вони поліпшити свою умови і вибороти людські умовини праці.

Фейкерський страйк і так звана "побіда" торонтольських кравців, що виробляють ковти, послужать як велика лекція для кравців і кравчин. Програма "Інтернейшннал", це програма співпраці кравців з босами, політиками, державою і всіма проти-робітничими елементами.

Завданням "Інтернейшнла" є піднести свідомість робітників і організувати бойову юнію, яка служила б средством в боротьбі. О, ні! Це є тяжка праця. Дійсною програмою "Інтернейшнла" є організувати фабрикантів і заперити їм більш задовольнюючу працю в шаві, а в заміну за це фабриканти за посередництвом своїх босів признають юнію, яка служить як средство колектування членських вкладок і оподаткування. Крім того "юнія" наглядяє за тим, щоб робітники не оставали робіт з своєї власної охоти, бо це означає б зломання "святого" контракту.

Зараз по страйку босам лекція поневоловати робітників що вони мають за собою "Інтернейшннал", яка їм безпосередно помагає й дає їм спромому панувати залізою рукою.

ди, їм кажуть їхні Муссоліні: "Ми дали вам ЮНІЮ і це повинно бути для вас досить".

З огляду на гіркий досвід ш робітники починають розуміти, що "юнія", яка удесторлася благословенства босів, держави, капіталістичної преси і поліції, є компанійною юнією, організованою в цілі задержання корупційної машини, яка отверто зраджує робітників. Мр. Шейн, організатор "Інтернейшнлал", хвалиться великим приняттям, яке справили йому боси, коли він відвідував шави після страйку. Так, панє Шейн, робітничі зрадники завжди зостають нагороджені панською класою! Робітникам заікано уста й настрашено їх тою контролею, яка зараз існує в шавлах, однак ця злобна політика буде тим средством, яке не більше відкріє наготівити зраду в історії торонтольських робітників і робітниць, що виробляють ковти.

Ці робітники вийшли на страйк з огляду на низьку плату і невипносимі обставини праці в шавлах, які перейшли вже вські гранші людського терпіння. В Торонто є около 2,000 робітників і робітниць, що виробляють ковти і від 80 до 85 процент з них є фаміліями. В дійсності около 10,000 осіб є зацкавлені обставинами в цій індустрії. Є не тільки питанням часу, коли то корупційна "Інтернейшннал" зрозуміє, що вона не може жартувати собі життям і судьбою 10,000 чоловіків, жінок і дітей робітничої класи.

Теперешнім гаслом, яке "Інтернейшннал" вживає, щоб позискати декого з кравецької індустрії є: "Йдіть за друкадом робітників і робітниць, що виробляють ковти; дивіться на їхню велику побіду". Кравецькі робітники, які є класово свідомі і які готові боротися проти босів, не мають ніяких лютій відносно компанійних юній. Вони знають прекрасно про зраду "Інтернейшнлал". Кравецькі робітники, які належать до Індустріальної Юнії працюють з більшим ентузіазмом і з більшою енергією в цій кампанії. Так, не ліве крило, яке грає важну роль в організування неорганізованих і експлоатованих кравецьких робітників. Юнію можна збудувати тільки такими робітниками, які признають класову боротьбу і є готові кожної хвили зачати безпосередній конфлікт з босом. Класово свідомі робітники, які вміють глядіти в майбутні і які розуміють

справу, є готові боротися і понести потрібні жертви, щоб збудувати нову революційну юнію, яка буде боронити робітничі інтереси. Мітинг Боруховича, коли то наняти значнари були вислані "Інтернейшнлалом", щоб розбити його, бо він був зорганізований Індустріальною Юнією, остається ще свідком в нашій пам'яті. Робітничі рядовики не підтримують тактику цього роду. Вони буди переконані, що Борухович говорив правду. Чесні робітники вискажуть свою незгоду і ненависть супроти "Інтернейшнлал" підтримкою кампанії Індустріальної Юнії, яка хоче організувати кравців і кравчинь. Завданням кравецьких робітників, а головю розмарованих робітників і робітниць, що виробляють ковти, є боротися проти босів і їхніх агентів. Обов'язком кожного чесного робітника, що виробляє ковти, є остерігти робітників, що виробляють дреси, щоб вони не дозволили завестися себе в лапку, як це вже раз стаалося, але приєднатися до Індустріальної Юнії, яка бореться в користь тих робітників, що виробляють дреси.

Анна С. Бурт.

НАША АРМІЯ ЗРОСТАЄ!

Одинадцятий З'їзд ТУРФДМ, що відбувся в місяці лютий, вирішив, щоби в 1930 році провести кампанія за членством. Одна кампанія має відбуватися на весні, а друга в осєні. Центральной Виконавчий Комітет розробити план весняної кампанії і розіслати її всім відділам ТУРФДМ, а поки що деякі відділи, не чекаючи цього плану, вже взялися за приєднання членства до наших організації, що і принесло досить добрі успіхи.

Від першого січня, себто за три місяці, наші організації зросли членством і новими відділами як слід: зорганізовано 2 нові відділи ТУРФДМ, 2 відділи Жінсекції і 5 відділів Секції Молоді. Членства до відділів ТУРФДМ прибуло 154, до відділів Жінсекції 102, а до Секції Молоді 162. Разом наші організації зросли за перший квартал о 418 членів і членкинь.

Цей підсумок за три місяці свідчить, що наші організації здобули собі горожанство серед білого українського робітництва, фармерства і їхньої молодді. Пьямо ріжних перешкод з боку наших ворогів, українські робітники і білі фармери зрозуміли, що діли культурно-освітнього організацією серед українських трудящих мас в Канаді є організації ТУРФДМ та Жінчово Секцією та Секцією Молоді і тому вони горнутья масово до них. З багатьох місцевостей приходять листи до ЦВК, щоби дати їм вказівки, як організувати в них відділ ТУРФДМ або Товариство, бо по довгих роках вони прийшли до переконання, що організації ТУРФДМ є одинокую організацією, що стоїть на сторожі робітничо-фармерських інтересів.

Ми впевнені, що коли наші товариші на місяці поведуть ударну весняну кампанія за членством, наші організації вдвоє зростуть членством. Тому, товариші і товаришки, пояснойте значіння наших організації на кожному підприємстві та закладах українськ трудящи в ряді організованого робітництва, а організації для працюючих тепер більше потрібна, чим будь-коли переди.

Хай живе і розвивається організація ТУРФДМ та його Секції.

З товариським привітом, За ЦВК ТУРФДМ, Т. Коблєн, секретар.